

2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu poprzez uznanie, że skarżąca spełnia kryteria umieszczenia jej w wykazach ujętych w zaskarżonych środkach. Skarżąca nie jest zarządzana przez państwo rosyjskie ani nie ma „wyraźnego uprawnienia do wspierania konkurencyjności gospodarki rosyjskiej, jej dywersyfikacji i zachęcania do inwestycji”;
3. Zarzut trzeci dotyczący uchybienia przez Radę obowiązkowi zapewnienia skarżącej prawa do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej. Rada nie powiadomiła skarżącej o umieszczeniu jej nazwy w wykazach ujętych w zaskarżonych środkach ani nie podała powodów, dla których postanowiła objąć ją tymi środkami; nie przedstawiła też żadnych dowodów na poparcie swoich zarzutów ani nie umożliwiła skarżącej przedstawienia stanowiska w tym względzie, naruszając tym samym prawo skarżącej do obrony oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej przed Sądem;
4. Zarzut czwarty dotyczący nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego naruszenia przez Radę praw podstawowych skarżącej, w tym prawa od ochrony własności, prawa do prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawa do ochrony dobrego imienia. W szczególności objęcie skarżącej zaskarżonymi środkami stanowi nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie prawa skarżącej do poszanowania jej mienia oraz niezakłóconego korzystania z niego zagwarantowanego w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskich oraz w art. 1 pierwszego protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także ograniczenie prawa do ochrony dobrego imienia;
5. W odniesieniu do zarzutu bezprawności, zarzut pierwszy, zgodnie z którym art. 1 decyzji Rady 2014/512/WPZiB, art. 5 rozporządzenia nr 833/2014, art. 1 decyzji Rady 2014/659/WPZiB oraz art. 1 ust. 5 rozporządzenia nr 960/2014 są bezprawne, ponieważ nie są niezbędne ani proporcjonalne w stosunku do celów, jakie mają zostać osiągnięte dzięki zaskarżonym środkom, a mianowicie wywarcia nacisku na rząd rosyjski w celu zmiany jego polityki w sprawie Ukrainy.
6. W odniesieniu do zarzutu bezprawności, zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżone środki naruszają zobowiązania Unii Europejskiej na gruncie prawa międzynarodowego, w tym zobowiązania na podstawie art. II ust. 1, art. XVI i art. XVII GATS, a także szereg postanowień umowy o partnerstwie i współpracy zawartej między Wspólnotami Europejskimi a Federacją Rosyjską. Ponadto zaskarżone środki prowadzą do naruszenia przez państwa członkowskie ich zobowiązań na podstawie traktatu o przyjaźni, handlu i nawigacji oraz na podstawie innych podobnych traktatów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 229, 31.7.2014, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 229, 31.7.2014, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 271, 12.9.2014, s. 54.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 271, 12.9.2014, s. 3.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2014 r. – Chung-Yuan Chang przeciwko OHIM – BSH (AROMA)

(Sprawa T-749/14)

(2015/C 016/68)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Peter Chung-Yuan Chang (San Diego, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A.Sanz-Bermell y Martinez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego AROMA – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 924502

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 września 2014 r. w sprawie R 1887/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i w konsekwencji oddalenie decyzji dotyczącej unieważnienia prawa do znaku przedstawionej przez BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, poprzez stwierdzenie ważności przyznania prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr EM 924502 dla następujących towarów należących do klasy 7: „elektryczne urządzenia kuchenne, a mianowicie miksery, wyciskacze, maszyny do wytwarzania past spożywczych do użytku domowego, roboty kuchenne i ubijaki” oraz do klasy 11: „elektryczne urządzenia kuchenne, a mianowicie tradycyjne piekarniki do użytku domowego, urządzenia do pieczenia chleba, urządzenia do gotowania na parze do użytku domowego, grille, frytkownice, tostery, gofrownice, stołowe ogrzewacze do zup, urządzenia do gotowania i podgrzewania ryżu, urządzenia do odwadniania żywności, patelnie, szybkowary, płyty grzewcze, tostery z opiekaczem, rożna, maszyny do wytwarzania lodów, garnki do duszenia” w odniesieniu do towarów objętych zgłoszeniem; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2014 r. – Musso przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-772/14)

(2015/C 016/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: François Musso (Ajaccio, Francja) (przedstawiciel: A. Gross, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 22 września 2014 r.:
 - przede wszystkim ze względu na naruszenie zasady rozsądnego terminu, które miało w niniejszym przypadku wpływ na realizację prawa do obrony;
 - ewentualnie, ze względu na uchybienie formalne w postaci braku dokładnego i pewnego charakteru należności;